

Zaak C-109/01

Secretary of State for the Home Department

tegen

Hacene Akrich

(verzoek van het Immigration Appeal Tribunal
om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verkeer van werknemers — Onderdaan van derde land die gehuwd is met onderdaan van lidstaat — Echtgenoot waarvoor verbod van binnenkomst en verblijf in die lidstaat geldt — Tijdelijke vestiging van echtpaar in andere lidstaat — Vestiging met bedoeling dat echtgenoot krachtens gemeenschapsrecht recht op binnenkomst en verblijf in eerste lidstaat verkrijgt — Misbruik”

Conclusie van advocaat-generaal L. A. Geelhoed van 27 februari 2003 . . 1- 9610

Arrest van het Hof van 23 september 2003 1- 9665

Samenvatting van het arrest

1. *Vrij verkeer van personen — Werknemers — Recht van verblijf van gezinsleden — Recht van verblijf van echtgenoot die onderdaan is van derde land — Voorwaarde — Wettig verblijf op grondgebied van lidstaat*
(Verordening nr. 1612/68 van de Raad, art. 10)

2. *Vrij verkeer van personen — Werknemers — Recht van verblijf van gezinsleden — Recht van verblijf van echtgenoot die onderdaan is van derde land — Echtpaar dat recht van vrij verkeer uitoefent en daarna naar staat van herkomst terugkeert — Doelstellingen — Geen invloed — Grenzen — Sluiting van schijnhuwelijk om nationale bepalingen betreffende binnenkomst en verblijf van onderdanen van derde landen te omzeilen*
(Verordening nr. 1612/68 van de Raad, art. 10)
3. *Vrij verkeer van personen — Werknemers — Recht van verblijf van gezinsleden — Recht van verblijf van echtgenoot die onderdaan is van derde land — Echtpaar dat recht van vrij verkeer uitoefent en daarna naar staat van herkomst terugkeert — Weigering van binnenkomst en verblijf wegens ontbreken van wettig verblijf in lidstaat — Inaanmerkingneming van Europees Verdrag voor rechten van de mens — Recht op eerbieding van gezinsleven*
(Europees Verdrag voor de rechten van de mens, art. 8; verordening nr. 1612/68 van de Raad, art. 10)

1. Om aanspraak te kunnen maken op de rechten bedoeld in artikel 10 van verordening nr. 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, moet de onderdaan van een derde land die met een burger van de Unie gehuwd is, wettig in een lidstaat verblijf houden wanneer hij zich begeeft naar een andere lidstaat, waarnaar de burger van de Unie emigreert of is geëmigreerd.

lidstaat van bestemming te vestigen, niet worden aangemerkt als een minder gunstige behandeling dan die welke het echtpaar genoot voordat die burger van de Unie gebruik maakte van de mogelijkheden die het Verdrag hem op het gebied van het verkeer van personen biedt. Het ontbreken van een dergelijk recht kan de burger van de Unie dan ook niet ontmoedigen om de hem bij artikel 39 EG toegekende rechten van vrij verkeer uit te oefenen.

Wanneer de burger van de Unie zich namelijk naar een andere lidstaat begeeft om aldaar arbeid in loondienst te verrichten of terugkeert naar de lidstaat waarvan hij onderdaan is om daar arbeid in loondienst te verrichten, wanneer zijn echtgenoot die onderdaan is van een derde land, niet het recht heeft in een lidstaat te verblijven, kan het feit dat deze laatste aan dat artikel 10 niet het recht ontleent om zich met de burger van de Unie in de

(cf. punten 50, 53-54, 61, dictum 1)

2. In geval van een authentiek huwelijk tussen een onderdaan van een lidstaat en een onderdaan van een derde land is de omstandigheid dat de burger van de Unie zich in een andere lidstaat heeft gevestigd om bij terugkeer naar de lidstaat waarvan hij onderdaan is, voor

zijn partner aanspraak te kunnen maken op de door het gemeenschapsrecht toegekende rechten, niet van belang voor de beoordeling van de rechtssituatie van het echtpaar door de bevoegde autoriteiten van deze laatste staat.

De mogelijke bedoelingen waarmee een werknemer van een lidstaat in een andere lidstaat werk zoekt, zijn namelijk irrelevant voor zijn recht van toegang tot en verblijf op het grondgebied van laatstgenoemde staat, zolang hij er reële en daadwerkelijke arbeid in loondienst verricht of wenst te verrichten. Zij zijn evenmin relevant voor de beoordeling van de rechtssituatie van het echtpaar op het moment van terugkeer naar de lidstaat waarvan de werknemer onderdaan is.

Artikel 10 van verordening nr. 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap, is daarentegen niet van toepassing wanneer de onderdaan van een lidstaat en de onderdaan van een derde land een schijnhuwelijk hebben gesloten teneinde de bepalingen inzake binnenkomst en verblijf van onderdanen van derde landen te omzeilen.

(cf. punten 55-57, 61, dictum 2-3)

3. Wanneer een onderdaan van een eerste lidstaat die gehuwd is met een onderdaan van een derde land, waarmee hij in een tweede lidstaat samenwoont, terugkeert naar de lidstaat waarvan hij onderdaan is, om aldaar arbeid in loondienst te verrichten en zijn echtgenoot op dat moment niet de rechten bedoeld in artikel 10 van verordening nr. 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap geniet omdat hij niet wettig op het grondgebied van een lidstaat verblijf heeft gehouden, moeten de bevoegde autoriteiten van de eerste lidstaat niettemin bij de beoordeling van het verzoek van de echtgenoot om hun grondgebied binnen te mogen komen en daar te verblijven, rekening houden met het recht op eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, mits het huwelijk authentiek is.

(cf. punt 61, dictum 4)